

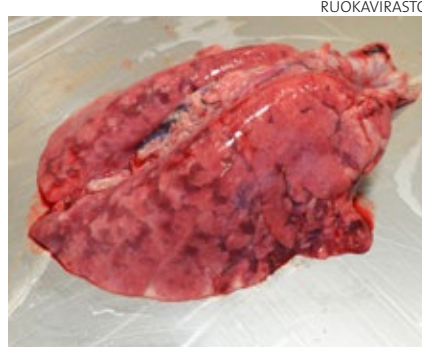
Talven aikana usealla sikatilalla on todettu sikainfluenssaa

Tammikuun aikana seitsemän sikatilan näytteissä todettiin influenssa A -virus. Vuoden 2018 lopussa influenssa A -virus oli todettu yhdellä tilalla. Todetut tautitapaukset olivat kaikki eteläisessä Suomessa. Suomessa on lähes vuosittain todettu sikojen influenssatartuntoja yksittäisillä tiloilla. Tämän talven tapauksen yhteydessä huomioitavaa on ollut se, että tapauksia todettiin usealla tilalla lyhyen ajanjakson aikana. Influenssavirusten aiheuttamia taudinpurkauksia esiintyy sioilla tyypillisimmin kylminä vuodenaikoina.

Sioilla voidaan todeta sairastumisten aiheuttajina sekä sikojen omia influenssa A -viruskantoja että joissain tapauksissa myös tyypillisemmin ihmisillä esiintyviä influenssa A -viruskantoja. Nyt alkuvuonna todetuista influenssa A -viruksista osa on analysoitu tarkemmin, ja näissä todettu viruskanta on niin sanottua klassista sikojen H1N1-virustyyppiä. Suomessa on aikaisempina vuosina todettu tämän sikojen oman H1N1-virustyyppin lisäksi myös pandeemista (H1N1)2009-virustyyppiä ja muutamissa tapauksissa viruksia, jotka ovat geneettisesti kuuluneet sellaiseen H1N1-virustyyppiin, jota on Suomessa todettu ihmisillä.

Influenssa A -virusta on todettu sekä patologisten näytteiden keuhkokudoksista että tiloilla otetuista sierainlimanäytteistä. Näytteenoton kannalta on tärkeää, että näytteet otetaan sioista, joiden oireiden alkamisesta on kulunut korkeintaan kaksi vuorokautta. Sierainlimanäytteet voi ottaa myös puhtailla näytteenottovanutikuilla, jotka lähetetään puhtaissa kuivissa näyteputkissa, jos virusnäytteille suunniteltuja näytteenottotikkuja ja kuljetusputkia ei ole nopeasti saatavilla.

Taudinpurkauksen yhteydessä tilan lähes kaikki siat eri ikäryhmissä voivat sairastua, jos niillä ei ole vastustuskykyä uutena tartuntana tilalle tullutta influenssa A -virusta vastaan. Sikainfluenssan itämis-

Porsaan keuhkoissa todettiin influenssa A -virus.

aika on vain muutamia päiviä, ja tyypillisiä oireita sioilla ovat kuume, vaikeutunut hengitys ja yskä. Sikainfluenssan aiheuttama kuolleisuus ei yleensä nouse korkeaksi, ja siat alkavat yleensä toipua noin viikon kuluessa oireiden alkamisesta. Voimakkaammat sairastumiset liittyvät yleensä siihen, että siat voivat jälkitautilta sairastua bakteerien aiheuttamaan keuhkotulehdukseen. Jos tilan vanhemmilla sioilla on jo vastustuskykyä tartuntaa vastaan, sikainfluenssaan liittyviä oireita voi esiintyä tilan porsilla maternaalisten vasta-aineiden antaman suojan hävitessä.

Tarttuvien tautien ennaltaehkäisyssä tilakohtainen tautisuojaus on tärkeää. Sikainfluenssaviruksen leviämistä sikatilalta toiselle voidaan estää sillä, että sairastuneita

oireilevia ja tartuntaa mahdollisesti levittäviä sikoja ei siirretä tiloille, jotka ovat tartunnasta vapaita. Eläinhankintaan liittyvien toimenpiteiden lisäksi lastaustilan asianmukainen käyttö ja muu normaali henkilöliikenteen tautisuojaus (tautisulku, tilan oma suojavaatetus ja -jalkineet) ovat tärkeitä myös sikainfluenssan ennaltaehkäisyssä. Sikoja voidaan myös rokotata sikainfluenssatartuntaa vastaan, jos se katsotaan tarpeelliseksi. Sioille on olemassa rokotteita sekä sikojen omia influenssa A -viruskantoja vastaan että pandeemisen influenssa A (H1N1)2009 -viruksen tyypisiä kantoja vastaan.

Jotkut influenssaviruskannat voivat tarttua myös ihmisestä sikoihin. Ihmisten, jotka sairastavat influenssaa, tulee sairautensa aikana välttää kontakteja sikoihin. Jos henkilön on kuitenkin pakottavista syistä mentävä sikalaan sairautensa aikana, tulisi sikalaan mentäessä käyttää suojausta. Suojaukseen kuuluvat asianmukainen hengityssuojain, tilan suojavaatetus sekä riittävästä käsihygieniasta huolehtiminen tarvittaessa myös kertakäyttöisiä suojakäsineitä käyttämällä.

Erikoistutkijat Taina Laine ja Tuija Kantala

Lisätietoja: www.ruokavirasto.fi,
laita hakuun sikainfluenssa